AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50 voor elken regel fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Curaçao, 19 Maart.

WAT MOET EEN KNAAP LEEREN ?

Het is met het onderwijs niet zooals het zijn moest. Ook als men den grooten en principieelen strijd over de plaats, welke aan godsdienst en zedeleer bij het onderwijs toekomt, voor een oogenblik ter zijde stelt, dan nog moet de klacht herhaald, dat bij ons onderwijs, ten koste van ontzaglijk veel arbeid en moeite, betrekkelijk uiterst weinig wordt bereikt. In mindere of meerdere mate is dit waar van het onderwijs, hetwelk in de eerste klasse der gewone lagere school begint, doch vooral geldt het voor het onderwijs op de hoogere burgerscholen of daarmede gelijkstaande, voor het middelbaar onderwijs derhalve. En de oorzaak dier slechte uitkomst ligt hierin, dat het onderwijs van den tegenwoordigen tijd wordt uitgestrekt over een groot aantal zeer uiteenloopende zaken, waarmede men later niets noodig heeft en waarmede men zich, zijn eenmaal de schooljaren achter den rug, nooit weer zal bezighouden.

"Wat moet een knaap leeren ?— vroeg men eenmaal aan den Spartaanschen veldheer Agisilaus, — en het antwoord luidde: "Wat hij als man zal te doen hebben." De Ouden meenden in hun onnoozelheid, dat dit antwoord juist was. Wie echter nu en dan ook maar een enkelen blik heeft geslagen op een rooster der leervakken en lesuren der inrichtingen van middelbaar en meer uitgebreid lager onderwijs, en daarbij nog een greintje eerbied voor onze negentiende-eeuwsche paedagogen en wetgevers behouden heeft, zal het antwoord van dien ouden Spartaan zeer dwaas en verkeerd vinden.

Want had deze gelijk, wat dan te zeggen van onze geleerden, wijsgeerigen, opvoedkundigen, aan wier vereenigden arbeid, studie en geleerdheid wij onze hedendaagsche examen-programmaas en roosters van lessen te danken hebben ?

In twee- of drie-en-twintig eeuwen, en vooral in de laatste honderd jaren is men toch gewis in de kunst om knapen tot mannen op te voeden wel vooruitgegaan. Hoe ontzaglijk veel is niet in onze eeuw over onderwijs geschreven en gesproken, hoeveel duizenden niet aan de verbetering van alle takken van onderwijs ten koste gelegd !

En toch blijkt het meer en meer, dat niettegenstaande alle verbeterde methoden en leermiddelen, niettegenstaande al het geld met kwistige hand aan de opleiding onzer jongelingschap besteed, de vertegenwoordigers der jongere generaties niet *meer*, doch *minder* kunnen dan waartoe de mannen van vroegere geslachten op gelijken leeftijd in staat waren ; dat vermeerdering van leervakken allerminst geleid heeft tot verruiming des geestes, tot scherping van het verstand, tot ontwikkeling der geestelijke krachten en talenten.

Moest men nog slechts weinig jaren geleden *een domper, een vyand van beschaving en verlichting* heeten, indien men niet blind wilde zijn voor feiten als die welke wij aanwijzen, in den laatsten tijd gaan ook onder ons bittere klachten op en worden er scherpe veroordeelingen uitgesproken over de resultaten en de strekking van de tegenwoordige methoden van onderwijs en opvoeding van eene zijde, waarvan men het niet verwacht zou hebben.

En geen wonder ! Terwijl van de tegenwoordige jeugd veel meer inspanning en arbeid wordt geëischt dan op gelijken leeftijd van de geslachten, welke voorafgingen, en terwijl vooral aan het onderwijs meer moeite en geld wordt ten koste gelegd, kunnen de resultaten van het onderwijs niet anders dan treurig genoemd worden. Over de oorzaken mogen de meeningen verschillen, het feit zelf wordt hoe langer zoo meer algemeen erkend ; van *vooruitgang*, vergeleken bij twee of drie menschenleeftijden geleden, is geen sprake, wel van *achteruitgang*.

Hoe het komt en wat er aan te doen zou zijn ? In onze eeuw heeft men gemeend in de *wetenschap* een geneesmiddel voor alle maatschappelijke kwalen gevonden te hebben, daarom moest deze alom en op allerlei wijzen op den voorgrond gedrongen worden en werd het aantal steeds grooter van hen, die bewijzen moesten een zekere hoeveelheid wetenschap in zich te hebben opgenomen.

Doch ook, wanneer wij nagaan, dat er openbare scholen werden gesticht, ofschoon zulks niet altijd noodig was en de inkomsten dier inrichtingen niet in verhouding staan tot de uitgaven, omdat de ouders weigeren hunne kinderen te zenden naar scholen, waar het onderwijs niet overeenkomt met hunne godsdienstige overtuiging, daar kan men het vermoeden niet weren, dat de wet, waarbij die scholen werden opgericht, een sterke *politieke* strekking had.

Voeg daarbij het stelsel van overlading, het verderfelijke der tegenwoordige examenstudie, het niet genoegzaam afdalen tot het standpunt der leerlingen door de leeraars, den toenemenden wetenschappelijken grootheidswaanzin, en wij hebben de voornaamste oorzaken aangegeven van den achteruitgang in het onderwijs.

Wie draagt de schuld ?

In de eerste plaats onze tijd, die alles wetenschap en nog eens wetenschap noemt. Ter wille daarvan moet b. v. een aanstaand koopman handelsaardrijkskunde leeren (men beproeve eens een boek over dat vak door te werken); het is hier echter de vraag, hoe knap in dat vak de jonge kooplui vroeger waren: zij verdienden geld en konden op welstand wijzen.

Echter er is van dien kant geen uitkomst te verwachten !

Aan wien meer de schuld? Aan de ouders.

Aan de ouders, die geen zorg gedragen hebben, dat er naast de hoogere burger- en middelbare scholen inrichtingen voor het practische leven blijven bestaan, — aan de ouders, die al hun kinderen zonder onderscheid geschikt meenen voor hooger onderwijs, en ze laten opstoomen en klaar maken voor het een of ander examen, dat voor velen het begin van bitter lijden is, — aan de ouders, die hun jongens niet willen zien opgroeien en groot worden in handwerk of ambacht, maar droomen van geleerde titels en groote namen, — aan de ouders, die niet genoeg gezond verstand hebben om te begrijpen, dat niet *allen* geleerd kunnen zijn en dat studie van de practijk ook een middel is tot ontwikkeling en waarlijk niet te versmaden is.

De schuld ligt aan de ouders, die zonder te letten op den arbeid en inspanning hunner kinderen ontevreden zijn, wanneer er slechte verslagen inkomen, doch van den anderen kant ook te veel toegeven aan de liefhebberijtjes hunner kinderen.

Doch van de ouders ook moet de verandering komen. Op hen rust de plicht te zorgen, dat bij het onderwijs rekening worde gehouden met de vermogens der kinderen en de eischen der samenleving. Zij moeten wel onderscheid maken tusschen de kinderen, die voor een *wetenschappelyke* loopbaan moeten worden voorbereid en hen, die, veelzijdig ontwikkeld, voorbereid moeten worden voor het *practische* leven.

En dan nog zullen voor beiden de eischen moeten beperkt worden; voor beiden zullen nog vele vakken van het program moeten verdwijnen, andere in het kort moeten behandeld worden bij vakken, waarmede zij in betrekking staan.

Met moed en volharding moet er in het onderwijs hervormd worden, dat is, er moet *inkrimping* plaats hebben, waarbij het woord der Ouden niet mag vergeten worden: *Niet voor de school, maar voor het leven moeten we leeren.* Waar men buiten dien regel gaat, wordt er gezondigd tegen de allereerste voorschriften eener degelijke en gezonde opvoedkunde.

FEUILLETON.

UN SPION CHIKITOE.

Su nomber tabata Stenne, Stenne chikitoe, e tabata un berdadera jioe di Paris, flacoe i bleek, koe hende no por bisa di djele, koe e tin diez of diez cincoe anja.

Su mama a moeri i su papa tabata tene warda den un jardin, camina e solda bieuw mester a percura, koe ningun hende por a haci danjo.

Toer mama, toer señoranan bieuw, koe tabatin costumber di bin kijer den e jardin, tabata conoce pàpa Stenne. Nan tabata sabi, koe bao di su cara bruto i su mustachi grandi, el a sconde un coerazon di oro. Nan tabatin di puntréle noema pa su jioe i un bez el a papia.

Ora e mucha a sali tramerdia for di escuela, anto papa i jioe tabata pasa henter e jardin papiando coe otro i coe hende, koe tabata bini aja toer dia. Pero ora Aleman a rondona Paris toer cos a troca, nan a sera e jardin, despues coe *petroleuses* a distrui tur cos. Papa Stenne a camna awor pa nada na caya, rabiar pasobra e tabata muchoe bieuw pa bringa coe Alemannan, pero Stenne chikitoe a gusta e bida. Com agradable e bida tabata ! No tabatin school; esta nifica: é tabata liber pa camna den henter Paris na oenda e tabata kier.

Anoche sol el a bini cas. Henter dia el a mira solda i schutter dril ! Muchoe bez hende por a mirele tambe na *Place du Château d'Eau* camina solda i otro hende tabata hunga un wega nobo. E chikitoe tabatin gustoe di hunga tambe, pero e no tabatin placa.

Tabatin un mucha grandi, koe tabata hunga pa cientoe *sous*, com ricoe e mucha tabata den wowo di Stenne.

Un dia e grandi a larga un placa cai dilanti Stenne su pia, i ora el a cohele e dici coe ne :

"Esai lo bo gusta, no ? Ora bo kier så, lo mi bisa bo for di oenda mi ta haja placa."

I el a hibele na un lugar scondir i aja el a conta e chikitoe, koe el a gana e placa pa bendementoe di courant coe Alemannan, toer biage koe el a bai, el a haja alomenos diez cincoe florin.

Promer Stenne chikitoe a ningá rabiar, pero un dos tres dia despues, el a bisa su amigoe nobo, koe el a cordele i, koe le bai coe ne.

Su marduga nan a bai coe algun courant scondir bao di nan camisa, mientra nieve tabata cai masjar duroe ora nan a jega na *Porte de Flandres* e mucha grandi a tene Stenne na manoe i e dici jorando coe wardador :

"Ai, mi bon homber, larga nos pasa, mama ta maloe i papa a moeri. Nos ta bai mira si nos por haja algun batata den campo."

Stenne a baha cabez jen di berguenza.

"Pasa sosega !"

Un momentoe despues nan tabata na camina di Aubervilliers.

E mucha grandi a hari sin stop, mientra el a pasa den mondi pa nan no topa coe solda frances, pero un warda di franc-tireur no kier a larga nan pasa. E grandi a coeminza jora. "Bam muchanan, no jora mas," un sergeant dici, "lo boso haja batata, pero bini promer cerca candela, e chikitoe ta bleek di frioe."

No tabata di frioe, koe Stenne tabata tembla ma di ansia. Rondor di candela tabata sinta algun solda i nan a hala poco pa e muchanan por cayenta nan curpa. Un officier a jega na porta i e papia ketoe coe e sergeant.

"Awe noche nos ta haja tabaco !" e sergeant dici, ora el a bolbe drenta. Nan a haja sabi cual ta *parole* di Alemannan.

Soldanan tabata contentoe i nan a coeminza drecha nan scopet. E ora ai e grandi a corda, koe tabata un bon momentoe pa sali, i nan a bai sin ningun a ripara. Nan a drenta den un llanura i bahando cada bez manera nan tabata cohe batata nan a pasa banda di un muraja.

"Larga nos bolbe!" Stenne tabata pidi.

E otro a hisa schouder i dici coe menosprecio: "Bai droemi plat abao," i el a flijt. Ariba muraja a bini un cabez coe un mustachi. "Esai ta mi roeman," e grandi dici coe e cabez, i el a hisa Stenne ariba muraja mientra el mes tambe a subi. Nan tabata bon ricibi. Solda Aleman a duna nan un glas di binja i coe contentoe nan a ricibi e courantnan. Stenne no por a papia tantoe manera su amigoe. Dilanti di djele el a mira un Prusiano coe un mustachi grandi, koe tabata mira den un boeki sin kita wowo for di Stenne, ariba su cara hende por a leza: "Mehor mi moeri, koe mi mira mi jioe traidor."

Stenne a bebe manera un hende grandi pa kita spantoe i ansia for di djele. El a tende, koe su amigoe tabata bofon di solda frances i koe alafin el a conta nan, koe mes anoche francesnan lo bini bringa coe Aleman.

EEN KIJKJE

in het Hollandsche visschersleven.

Potgieter zegt, dat Jan Salie het jongste kind is van Jan en Jannetje, m. a. w. dat in de krachtige Hollandsche natie een weinig Jan Saliegeest ingeslopen is. 't Zal wel zoo zijn; de Hollanders zijn althans niet meer, wat zij in de 17e eeuw waren. Het wordt hun alles ook zoo gemakkelijk gemaakt; zij loopen niet meer, zij sporen, zij roeien niet meer, zij stoomen.

Vroeger zonden de Hollandsche ouders meermalen hunne zoons te voet naar de beroemde veemarkten om inkoopen te doen. Jan de Witt, de Raadpensionaris, droeg morsmouwen....

Dergelijke gedachten kunnen opkomen in den geest van den toeschouwer, wanneer hij het groepje menschen ziet, dat de "Vlaardinger reizigers" verwelkomt.

Eens per jaar gaan een paar roeibootjes van den Nederlandschen Boven-Rijn (tusschen Lijmers en Betuwe) naar Vlaardingen. Dit zijn reizen, die wat om 't lijf hebben.

Op den Boven-Rijn worden de kleine vischjes gevangen, waarin op de Noordzee de kabeljauwen zoo gaarne bijten.

In kleine korven vangt men deze prikken; ze worden door de verschillende visschers in zoogenaamde hulzen bewaard en als het getal groot genoeg is, worden toebereidselen gemaakt voor den grooten tocht naar Vlaardingen.

Op 25 November 's morgens te 5 uur gingen twee roeibootjes op reis den Rijn af. In elk bootje of vlieger waren twee mannen. Rondom het schuitje zijn de hulzen vastgemaakt; ze hangen in het water, want de vischjes moeten in het leven blijven. Elk bootje heeft zoo een vracht van 9000 prikken. Daardoor gaat de reis niet snel.

Als voor een miniatuur Noordpoolreis wordt alles meegenomen: voor eene week proviand [aardappels, spek, meel en brood], een kacheltje met pijpje en een koekepan; verder vier bossen stroo om op te slapen, gekleed: drie broeken aan, drie paar kousen en groote klompen met stroo er in, waterlaarzen bij zich voor tijd van nood: verder eenige borstrokken en overjassen.

Want de reis is koud: het bootje is open, zonder eenige beschutting. Zoodra de eerste vorst in 't land is, moeten de prikken naar Vlaardingen, waar men in December op de kabeljauwvangst gaat.

't Is werkelijk een zeventiende eeuwsche tocht, die zulke visschers doen.

Beide mannen van den vlieger roeien; het gaat stroomafwaarts en tegen den avond bereiken ze Kuilenburg. Het is koud en vriest. 't Is te donker om verder te roeien. De kachel heeft den heelen dag gebrand, maar in de open boot haast geen warmte gegeven. Men roeit naar den wal en zet de pan op het vuur. Het vet sist en de gesneden aardappelen schijnen gaar te worden. Helaas, — terwijl men zich brandt aan de ondervlakte van het aardappelschijfje, is de bovenvlakte, zoo niet bevroren, ten minste niet half gaar.

Men strekt zich op het stroo uit, de armen zijn strijf van 't roeien—onophoudelijk toch is doorgeroeid twaalf uren aaneen, alleen afgewisseld door een oogenblik happen in een stuk brood of het drinken uit de brandewijnflesch.

Maar rust op het stroo is niet te vinden wegens de kou: eerst nu voelen ze, dat het koud is.

Gelukkig rijst de maan boven de kim en, toont ook zij niet haar volle gelaat, 't is licht genoeg om verder te roeien.

Voort gaat het dus weer, den ganschen nacht door. 's Morgens wordt te Schoonhoven een nieuwe flesch brandewijn gekocht, en 's avonds ligt men aan den wal te Feijenoord, moe en mat en stijf en uitgeput, maar toch zonder den moed te verliezen; bij Schoonhoven hebben ze het getij reeds gevoeld; bedaard hebben ze de eb afgewacht en even kalm leggen ze zich weer op hun stroo neder. Maar, o, die kou! Dat rusten is erger dan de beweging.

Weer de maan afgewacht en toen maar doorgereisd naar Vlaardingen.

De ontvangst was goed, de prijs *f* 12 per 208 stuks; of eigenlijk *f* 6 per 100, maar de visscher moet altijd 4 pCt. toegeven. De prijzen zijn wel eens beter geweest; het heugt ieder nog, dat wel eens *f* 35, *f* 60, ja zelfs *f* 80 voor de 208 betaald werd; maar er zijn ook slechte jaren geweest van *f* 8 en *f* 6 de 208.

Een vischje van de 18,000 — hun vracht — was maar gestorven op de reis — dat viel mee.

Nu gauw weer naar boven, d. i. naar huis terug; maar het gaat nu stroomop, en al is nu de vracht weg, deze reis eischt voortdurende inspanning, te meer daar de mannen alles behalve normaal zijn; al hebben ze nog courage genoeg in 't lijf. uam weer. Nu maar gezocht naar een sleeper; dan is de pijn gauw geleden: maar elke sleepboot-kapitein is niet genegen voor weinig geld een paar roeibootjes op 't touw te nemen. Ze troffen het echter gelukkig. Een goede gezagvoerder nam niet alleen voor *f* 2 per bootje de vliegers aan de lijn, maar zelfs de visschers bij zich aan boord.

Dat was wat waard! Nu hadden ze ten minste warmte, en warm eten ook! Wat waren ze koud, — half bevroren, want ook te Rotterdam konden ze niet aan wal gaan, omdat de inhoud van de roeibootjes niet onbeheerd kon achterblijven.

Zoo bereikten ze Tiel, waar de sleepboot met haar vracht overnachtte en den 29sten kwamen ze met dezelfde boot aan den kop van de Waal, waar de boot rechtsaf ging en zij links moesten.

Met bakboord en stuurboord vol ijs, het strooleger tot een ijsklomp, de kachel omver, de proviand tot een poespas dooreen geschud, en weer koud en hongerig maar vooral vuil, kwamen de Vlaardingreizigers weer behouden te Huisen aan, met een rood-wit-te lap als vlag aan het mastje, want men heeft ook gezeild.

"Ik heb nu in vier nachten vier uur geslapen," zei een der varensgezellen, "maar moest ik morgen weer met tienduizend prikken er uit, ik ging graag."

De *f* 1080, die de mannen hebben meegebracht, moeten onder velen verdeeld worden. De reizigers hebben per hoofd *f* 5 voor hun moeite. Nu, die hebben ze wel verdiend. Ik geloof niet, dat er vele bij zwaren arbeid zooveel ontberingen hebben uit te staan voor 1 gulden daags als zij.

Is er Jansaliegeest in Nederland,— in het leven der Hollandsche visschers is hij gelukkig nog niet.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 15 dezer maand No. 155 zijn tot leden van den Geneeskundigen Raad, onder voorzitterschap van den Stadsgeneesheer, voor den tijd van een jaar benoemd de volgende Heeren:

G. A. L. Ferguson, gepensionneerd Officier van gezondheid der 1e. klasse bij het W. I. Leger;

D. R. Capriles, geneeskundige;

T. J. C. Buijs, militair Apotheker;

Mr. P. F. de Haseth Evertsz, rechtsgeleerde,—als leden; en

J. M. Coates Cole, en H. A. de Casseres, geneeskundigen, als leden plaatsvervangers.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 17 dezer maand No. 164 is aan den Heer A. M. J. Jansen, R. K. geestelijke van den 2e rang op dit eiland, tot herstel van gezondheid, een jaar verlof naar Nederland verleend.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Piontay, Antonio Mayo, Elizet Jacob, Jacobo Alvares, Buena Ventura y José Antonio Soto, Max Brandt, Emilia Ruiz, Dorotea Tinedo, John Quast, Eddi Meulen, J. C. Ringeling (aang.)

De Hoogwaardige Heer J. J. A Van Baars, benoemd Bisschop en Apostolisch Vicaris van Curaçao, heeft benoemd tot pastoor van de parochie Santa Maria op Curaçao den Zeer Eerw. Pater J. G. v. d. Veer, die pastoor was te Santa Cruz op Aruba en van verlof uit Nederland is teruggekeerd.

De Weleerw. Paters F. C. Smitz en M. Dahlhaus, die eveneens uit Holland zijn gekomen, zullen in de parochie van den H. Rozenkrans te Pietermaai werkzaam zijn.

***

De nieuwbenoemde Apostolische Vicaris der Curaçaosche missie heeft laatstleden Maandag de pastorie van Otrabanda, welke ZHEW. gedurende bijna vier jaar als pastoor der Sint-Annaparochie bewoonde, verlaten en zijn intrek genomen in de Bisschoppelijke woning aan den Waterkant, terwijl de Zeer Eerw. Pater F. J. Helling, de onlangs benoemde pastoor van Otrabanda, Woensdag daaropvolgende bezit nam van zijne nieuwe parochie.

Dinsdag ll. was reeds de Zeer Eerw. Pater J. G. v. d. Veer, pastoor van Santa Maria, naar zijne bestemming vertrokken.

***

Gisteren morgen had in allen eenvoud de eerste-steenlegging plaats van het schoolgebouw, dat zal worden opgetrokken op het terrein tusschen de R. K. kerk van Pietermaai en Scharloo.

De plechtigheid werd verricht door den Zeer Eerw. Pater A. M. Jansen, pastoor van Pietermaai, en bijgewoond door eene belangstellende menigte.

Hopen wij, dat Gods zegen ruimschoots zal rusten op het begonnen werk!

***

Wijl niemand van de bevolking het initiatief nam, heeft, daartoe van hooger hand uitgenoodigd, de Weled. Gestrenge Heer C. R. Debrot, waarnemend Gezaghebber van Bonaire, de volgende Heeren op dat eiland woonachtig aangezocht om in aansluiting met de Commissie te Curaçao tot het aanbieden van een huldeblijk aan H. M. de Koningin-Regentes in 1898, een subcommissie te vormen tot hetzelfde doel, namelijk: H. Supheert, hulpprediker van de P. G., als president, A. C. de Veer, ambtenaar bij het Openbaar Ministerie, als secretaris, G. W. Hellmund, als thesaurier, L. C. Boyé, J. J. Debrot, C. Craane en Julio E. R. Herrera, als leden.

Al deze Heeren hebben zich de benoeming, door den Gezaghebber gedaan, laten welgevallen en vergaderden Vrijdagavond, 12 Maart, ten huize van den president tot regeling der werkzaamheden, die reeds den daaropvolgenden Zaterdag werden aangevangen.

***

Was ons geduld laatstleden Zaterdag op de proef gesteld door het wegblijven van de *Prins Willem II* — een moeilijk te lossen lading hield de boot meer dan den gewonen tijd op te Pto. Cabello — onze vreugde was te grooter, toen Zondag jl. de nieuwe Missionarissen uit Holland arriveerden. De reis was, behalve de wederwaardigheden aan elke zeereis verbonden, zonder stoornis of ongelukken volbracht en allen waren in den besten welstand. Alleen had men in het Kanaal wegens den zwaren mist tweemaal groot gevaar geloopen door een andere stoomboot, die op zeer korten afstand van de *Prins Willem II* genaderd was, aangevaren te worden, doch de oplettendheid der bemanning had dat ongeluk voorkomen. Daarna was de zee gedurende de geheele reis zeer kalm en dikwijls spiegelglad, zoodat de overtocht meer op een riviertochtje dan wel op een zeereis geleek. Te Suriname was het gezelschap met een persoon, een Eerw. Zuster van de Congregatie van Roosendaal, verminderd, zoodat hier elf Missionarissen aankwamen.

Met hen keerden hier ook terug van Suriname om de reis te vervolgen naar Amerika twee Amerikaansche priesters, Hollanders van geboorte, namelijk de Zeer Eerw. Heeren J. v. d. Noort, pastoor te Putnam bij Boston, en J. Poels, pastoor te New-Wark bij New-York. Beide Eerwaarde Heeren zijn Dinsdag ll., na verschillende inrichtingen en plaatsen van Curaçao bezocht en daarvan den besten indruk medegenomen te hebben, met de *Prins Willem II* naar New-York vertrokken.

Den nieuwaangekomen Missionarissen wenschen wij met het welkom, dat wij hun reeds verleden week toeriepen, Gods besten zegen in den moeitevollen arbeid, dien zij gaan ondernemen, en van harte hopen wij dat hun werken en streven gelijk dat van zoovele anderen, die hun zijn voorgegaan, zal strekken tot waren bloei en vooral tot zedelijken vooruitgang van Curaçao.

***

Zooals wij reeds meldden in ons nummer van de vorige week, zou Maandag, 15 Maart, aan den Weled. Gestrengen Heer J. F. K. Van Eps, Kapitein-adjudant bij de dd. Stedelijke Schutterij alhier, het brevet van de gouden medaille voor vijftigjarigen dienst worden uitgereikt. Dien dag nu werd aan Z. W. E. G. bij gelegenheid van de exercitie der schutterij dat brevet overhandigd door den Hooged. Gestrengen Heer J. H. Schotborgh, Majoor-Commandant der Stedelijke Schutterij, die daarbij zeer toepasselijke woorden sprak. Ook de Weled. Gestrenge Heer P. A. H. F. Tergau, Kapitein-Commandant van het Curacaosche garnizoen, sprak den jubilaris naar aanleiding der heuglijke gebeurtenis toe. De Weled. Gestrenge Heer Van Eps beantwoordde met dankbaar gevoel de beide sprekers, waarna ook de schutters door tweemaal voor Z.

"Sera boca! Bo ta sin berguenza!" e chikitoe ta grita awor, pero su amigoe a sigi hariendo mientra officiernan a papia poco poco coe otro.

Porfin e grandi a sali i Stenne a bai su tras, nan saco tabata jen di batata, koe Alemannan a duna nan, p'esai nan por a pasa sosega e promer warda; aja Stenne tabatin gustoe pa grita: "Nos a traiciona boso!" pero miedo a sera su boca, pasobra e grandi a spiertele p'adilanti bisando: "Si bo ta papia un palabra lo nan fusila nos."

Den un cas bandona nan a parti placa i Stenne su miedoe a kita poco, awor koe el a tende sono di e placa, pero den Paris, ora el a toema despedida di e grandi e mes ansia a cohele trobe. A parcéle koe hende tabata mirele koe dis confianza. Den toer cos el a tende es palabra "spion." Alafin el a jega cas i aki el a sconde e placa di oro bao di su cama, ora su papa a drenta el a bisa su jioe, mirando su scopet cologa na muraja: "Mara bo tabata mas grandi, anto bo por a bringa tambe coe Alemannan."

Banda di ocho ora, nan a tende tiroe di cajon.

"Esai mester ta na *Aubervilliers,*" e bieuw dici, mientra Stenne chikitoe a bira bleek y a coeminza tembla i bisando, koe e tabata muchoe causar, el a bai droemi. Tiroenan a sigi tira. Stenne chikitoe no por pega sonjo, el a corda, koe el, jioe di un solda, a entrega toer e solda frances den manoe di Aleman, mientra e tin e placa di sanger bao di su cama! Su papa tabata bai bini den su mes camber. For di abao el a tende un officier conta su soldánan. E mucha disgraciado o coeminza jora.

"Kiko tin, mi jioe?" su papa dici drentando. E mucha a lamanta i a cai na pia di su papa, na mes ora e placa a cai abao na suela.

"Kiko mucha! Bo a horta?" su papa a puntrele, coe boz temblando e mucha a conta awor, kiko el a haci. Como mórto su papa a tendele "Papa! papa!" e mucha a jora.

Sin responde nada e bieuw a cohe e placa.

"E placa aki ta toer, koe bo a haja?" "Si papa!"

"Masjar bon, lo mi hiba nan pa Alemannan."

I sin papia nada mas, sin coeminda su jioe el a disparce den anoche scur meimei di soldanan, koe a sali pa bringa. Nunca hende a tende mas di djele.

——(:o:)——

W. E. G. te defileeren, hun wakkeren Kapitein-adjudant hun saluut brachten.

Toen de exercitie van dien dag ten einde was, gingen de jubilaris en de officieren der schutterij naar de Societeit *De Gezelligheid*, waar de officieren van het garnizoen hen ontvingen en de Hoogedel Gestrenge Heer C. A. H. Barge, Gouverneur der Kolonie, weldra verscheen. Z. H. E. G. bood na zijn gelukwensch den jubilaris den eerewijn aan, terwijl deze opnieuw werd toegesproken door zijn Majoor, den Hooged. Gestrengen Heer Schotborgh, alsmede door den Weled. Zeergel. Heer Dr. D. R. Capriles, officier van gezondheid bij de schutterij. De Weled. Gestrenge Heer Van Eps beantwoordde allen, en men kon het Z. W. E. G. aanzien, dat deze dag voor hem een dag van aandoening en dankbare vreugde was. Toen liet het verdienstelijke muziekkorps der schutterij, dat de aankomst van den Hoogedel Gestrengen Heer Gouverneur had aangekondigd door het *Wien Neêrlandsch bloed*, zich wederom hooren, en speelde op opgewekte wijze: *Lang zal hy leven!*

Toen het officiëele gedeelte van het feest was afgeloopen, wenschte de jubilaris het verder in huiselijken kring te vieren. Daarom noodigde hij allen, die hem waren komen gelukwenschen, uit om hem naar zijne woning te volgen, aan welke uitnoodiging ook de Hoogedel Gestrenge Heer Gouverneur gevolg gaf. Menige gelukwensch werd toen nog gebracht aan den jubileerenden Kapitein-adjudant en diens geachte familie, terwijl de muziek der schutterij de aanwezenden voortdurend in feeststemming hield en allen in aangenaam samenzijn den avond doorbrachten.

Er zijn weinig feesten met zooveel opgewektheid gevierd als het feest van den Weled. Gestrengen Heer Van Eps. Ofschoon het uitreiken van een brevet voor vijftigjarigen militairen dienst uit zich zelve er toe leidt om binnen een beperkten kring te worden herdacht, werd het feest van jongstleden Maandag gevierd door allen zonder onderscheid. Wel een bewijs, dat de Heer Van Eps in het waarnemen zijner ambten zich de achting en de liefde van een ieder verworven heeft. Moge de Curaçaosche maatschappij zich nog lang, zeer lang verheugen in het bezit van zulk een rechtschapen en waardig lid en wij nog vele jaren in den Weled. Gestrengen Heer Van Eps een voor allen behulpzaam ambtenaar en een geëerd medeburger begroeten.

**

Den 27sten Februari ll. heeft de Heer J. L. Henriquez Jr. met goed gevolg te Caracas het apothekers-examen afgelegd. In dezelfde stad onderwierp den 10den dezer ook de Heer A. Maduro zich aan het examen voor tandheelkundige en doorstond het op zulk een goede wijze, dat hem het diploma van tandheelkundige werd uitgereikt.

Beide Heeren feliciteeren wij met den gunstigen afloop hunner examens.

**

De reizigers van de *Prins Willem II* verhaalden ons, dat zij te Pto. Cabello door een Venezolaansch oorlogsschip het Engelsche vaartuig *Rescue* zagen binnenbrengen, dat met zout geladen en behoorlijk uitgeklaard den 25sten der vorige maand van Curaçao naar Barbados vertrok.

Toen de autoriteit in Pto. Cabello alles had onderzocht en bemerkte, dat men zich vergist had, bood zij den kapitein van het Engelsche schip hare verontschuldigingen aan en meende dat hij na deze voldoening wederam zee zou kiezen. Doch de Engelsche gezagvoerder was daarmede niet tevreden, hij protesteerde tegen de wederrechtelijke handeling die hem was aangedaan en eischte ruime schadeloosstelling voor het verlies, dat hij door het oponthoud leed.

Daar het voldoen der schadeloosstelling werd geweigerd, liet hij zijn schip voor rekening van het Venezolaansch gouvernement en zal hij bescherming zoeken bij de Engelsche regeering.

Met recht kan *El Imparcial* herinneren aan het gebeurde met de *Refugio* en het oorlogsschip *General Ribas* in de Curaçaosche wateren en vragen, wat zal nu de pers van Venezuela zeggen?

**

Gisteren morgen kwam hier het bericht aan, dat de Fransche boot *Ville de Saint Nazaire*, die nog niet lang geleden in onze haven was en den 6den dezer van New-York vertrok, in zee is opengescheurd en vergaan.

Van de ruim tachtig opvarenden zijn slechts vier personen gered, die in een beklagenswaardigen toestand met het zeilschip *Hilda* te New-York aankwamen.

**

Eenige dagen geleden had op het Venezolaansche vaartuig *Climax* een treurig ongeluk plaats. Het bracht te Aruba, van waar het een paar dagen te voren was uitgezeild de droevige tijding, dat een der matrozen J. Tromp genaamd en van Aruba geboortig, in den nacht door een hooge zee was overboord geslagen en verdronken. Een andere matroos was met den verdronkene evenens door de zee meegevoerd, doch daar hij een goed zwemmer was, had hij wederom het schip kunnen bereiken. Wel had hij zwemmende beproefd zijn kameraad te redden, doch hij moest om het gevaar voor zijn eigen leven zijn edelmoedig pogen opgeven. Door de duisternis van den nacht kon ook de bemanning van het schip niets tot redding van den verongelukten matroos doen.

**

Aruba dreigt gebrek aan drinkwater te gaan lijden. De putten aan de *Noord*, vanwaar de Playa het water krijgt, geven niet meer voldoend water voor de bevolking. Reeds heeft de Gezaghebber van Aruba eenige werklieden naar die putten gezonden om ze schoon te maken en dieper uit te graven, en aldus hoopt men grooter toevoer van water te krijgen.

**

Men kan het den menschen toch nooit naar den zin maken. Eerst heeft men steen en been geklaagd over het vervoer van runderen door de stad op het drukke middaguur. De betrokken autoriteiten zijn te gemoet gekomen aan die klachten en hebben gelast, dat het vervoer der slachtbeesten niet anders mocht plaats hebben dan des morgens van 3 tot 4 uur. Nu is het weer niet goed. De veefokkers van ons eiland klagen, dat zij dikwijls juist op dat uur niet op de markt kunnen zijn met hun vee en daardoor schade lijden; vandaar vragen zij een grootere tijdruimte voor het vervoer. Enfin, videant consules, als de handel maar bevorderd wordt; ons komt het echter voor, dat men zich ook een weinig schikken moet naar het algemeen welzijn, al zou dat ook met een weinig moeite gepaard gaan; het gaat toch niet aan de autoriteiten onophoudelijk lastig te vallen door telkens verandering in de gemaakte bepalingen te eischen; of zou het bij degenen, die de klachten uiten, soms zijn, wat in de conversatie wel eens voorkomt, dat men moeilijkheden maakt, die eigenlijk geen moeilijkheden zijn, om daardoor het gezelschap aan den praat te houden?

NEDERLAND.

EEN GOEDE MAATREGEL.

Het is bekend, dat aan boord van vele Duitsche oorlogsschepen zich een muziekkorps bevindt, samengesteld uit vrijwilligers. In hun vrijen tijd kunnen zij zich oefenen onder de leiding van bekwame stafmuzikanten, en zoo bezit de Duitsche marine verscheidene korpsen, die weinig kosten en van groot nut zijn.

Het grootste gevaar toch voor karakter en zeden is voor den marinematroos de verveling, het eentonige. Lange reizen, maanden voor de eene of andere plaats ten anker liggen, zijn doorgaans niet bijzonder geschikt om fierheid van karakter en zedelijkheid te bevorderen. Wel toonen reinheid en orde aan boord, dat er niet wordt stilgezeten, maar toch ontspanning is er te weinig. Het was dus van de Duitsche marine-autoriteiten goed gezien, om zooveel doenlijk ieder schip eenige muzikanten te verzekeren, die door nuttige studie zichzelf kunnen bekwamen en, eenmaal bekwaam, anderen menig genoegelijk uurtje kunnen verschaffen.

Onze minister van Marine nu heeft het voorbeeld van Duitschland gevolgd, en voor ongeveer een half jaar bepaald, dat twaalf jongens, die te Amsterdam aan boord van H. Ms. Wassenaer voor de marine worden opgeleid, onderricht zouden ontvangen in het bespelen van blaasinstrumenten, om aldus een kern te vormen van muzikaal ontwikkelde matrozen, waaruit langzamerhand aan boord van verschillende oorlogsschepen kleine muziekkorpsen kunnen ontstaan.

Een stafmuzikant-solist uit Den Helder werd aangewezen, om hun dit onderricht te geven en werd daarom naar Amsterdam overgeplaatst.

In het laatst van October vingen de lessen en oefeningen aan en half Januari kon het korps in het openbaar optreden, door 's morgens bij de vlaggeparade het *Wien Neêrlandsch bloed*, het *Wilhelmus* en twee marschen uit te voeren.

De jongelieden, die aan de oefeningen deelnemen, ontvangen een kleine toelaag en genieten eenige andere voorrechten, waardoor ijver en lust niet weinig worden aangevuurd.

Het is te hopen, dat het verdere verloop der onderneming op het begin moge gelijken en na eenige jaren elke Nederlandsche oorlogsbodem een flink geoefend korps moge bezitten.

Wat Duitschland zoo goed als niet heeft, zijn koloniën en zeer gewis zal 's ministers maatregel in Oost en West worden geprezen. Wanneer b. v. het oorlogsschip, dat hier gestationneerd is, een muziekkorps aan boord had, dan zou de bemanning èn hier èn op de plaatsen, waar het de vlag moet vertoonen, menig geldelijk voordeel kunnen genieten en de inwoners dier plaatsen niet onwelkom zijn. Wat hier waar is, geldt nog veel meer in Oost-Indië, waar zoo vele schepen gestationneerd zijn.

Wanneer eenmaal wellicht het West-Indische leger tot de geschiedenis zal behooren en dus ons muziekkorps ook zal verdwenen zijn, zal de maatregel van den minister op nog hooger prijs worden gesteld. Nu zou men daar wel tegen kunnen inbrengen, dat het ook deze minister is, die èn Curaçao èn Suriname het oorlogsschip wil ontnemen, doch aan dé uitvoering van dat plan gelooven wij niet. Er zijn reeds vroeger bezwaren daartegen geopperd en er is vooral op gewezen, dat het ons in groote moeilijkheden kan brengen met landen, waar heden deze en morgen een ander het roer van staat in handen neemt en dat dit gevaar niet denkbeeldig is, bewijst de geschiedenis van Venezuela.

Hoe het ook zij, wij vinden de poging van den minister van Marine uitstekend en hopen vooral voor Oost en West, dat zij geheel en al moge slagen.

BUITENLAND.

Rome.—Ten Vaticane worden nog steeds brieven van Fransche Katholieken ontvangen, die hun redenen ontvouwen waarom zij niet met de politiek van Leo XIII meenen te moeten meegaan. Aan hun adres bevatte de *Osservatore Romano* een artikel met deze slotsom: "Laat de Fransche Katholieke minderheid, zooals Leo XIII dat wil, afzien van zekere ongetwijfeld edelmoedige, eerbiedwaardige, maar onvruchtbare en om het zoo eens uit te drukken academische wenschen, en zich met de republikeinsche meerderheid verzoenen. Dit zal het eenige middel zijn om de groote massa der natie te doordringen van den waren christelijken geest en diens weldadigen invloed."

— Mgr. Martel, kardinaal-diaken en oudste lid van het H. College, vierde de vorige maand zijnen 91sten verjaardag. De grijsaard is bijna 39 jaren kardinaal en zoo volkomen helder van geest, dat hij nog geregeld de betrekking van vice-kanselier der H. Kerk kan waarnemen, de zittingen der congregaties bijwoont, waarvan hij deel uitmaakt, en zijn vrijen tijd besteedt aan werkzaamheden in de Romeinsche academiën van kunst en wetenschap.

Onder Pius IX was kardinaal Mertel directeur van justitie in den Kerkelijken Staat.

Leo XIII koestert een bijzondere genegenheid jegens den eerwaardigen grijsaard en deed hem op zijnen verjaardag door een prelaat zijne gelukwenschen brengen.

Duitschland.— Luitenant baron Ehrhardt was door een jong referendaris, Evers geheeten, tot een tweegevecht uitgedaagd, doch weigerde het. Zijne mede-officieren verklaarden hem daarop uit hun korps vervallen, en keizer Wilhelm.... bekrachtigde die beslissing. Bij wijze van bijzondere gunst besloot de keizer, dat baron Ehrhardt zijn IJzeren Kruis mocht behouden.

De baron zond het ordeteeken echter naar het paleis op met de verklaring, dat hij die onderscheiding op het slagveld had verdiend en ze niet aan gunst wilde te danken hebben.

Toen de overste van het eskadron zich ten huize van den heer Ehrhardt aanmeldde, om zijn officiersbrevet terug te halen, weigerde de baron hem te ontvangen, maar scheurde zelf zijn brevet door en deed hem de stukken meegeven.

Wanneer meerderen het kloeke voorbeeld van dien dapperen man navolgden, zou het rampzalig vooroordeel op het punt van eer weldra zijn uitgeroeid.

Griekenland.—Omtrent de gebeurtenissen op Kreta zijn nog de volgende berichten ontvangen, waaruit blijkt, dat de christelijke mogendheden van Europa den Turk in bescherming nemen, maar ook dat het heldhaftige Griekenland onverschrokken pal staat.

De Engelsche flotille-commandant bedreigde prins George, dat wanneer hij de orders ten uitvoer legde, die hij van den koning en van de Grieksche regeering ontving, de commandant genoodzaakt zou zijn geweld tegen hem te gebruiken. Deze onverwachte houding van den Engelschen scheepsbevelhebber maakte een zeer pijnlijken indruk op de Kretenzer Christenen, die reeds dachten, dat de prins gekomen was om hen tegen hun vijanden, de Muzelmannen, te verdedigen.

Met goedkeuring van de Turksche overheden is Kanea bezet door een detachement, bestaande uit honderd Russen, honderd Franschen, honderd Engelschen, honderd Italianen en vijftig Oostenrijkers. Het detachement staat onder commando van een Italiaansch officier.

Een detachement van gelijke sterkte en op gelijke wijze samengesteld, en onder commando van een Fransch officier, staat gereed om aan wal te gaan. De Fransche, Engelsche, Russische, Italiaansche en Oostenrijksche vlaggen zijn op de versterkingen der stad geplant. Van de bezetting van Kanea is kennis gegeven aan den commandant van het Grieksche eskader.

Antwoordende op de collectieve nota, haar door den Franschen gezant ter hand gesteld, verklaarde de regeering, dat haar tusschenkomst op Kreta gerechtvaardigd is door de moorden, die daar plaats hadden, en dat zij besloten heeft met de zending van troepen voort te gaan. De reserves van 1872 en 1873 zijn onder de wapenen geroepen. De manschappen moesten binnen 48 uren opkomen.

Er zijn twee stoomschepen, beladen met insurgenten, naar Kreta gezonden, verdeeld in drie korpsen en onder commando van Grieksche officieren, die hun ontslag hadden genomen.

In de Kamer verklaarde de voorzitter, dat kolonel Vassos, adjudant van den koning, Maandagmiddag te Platania, op een uur afstands van Kanea, aan land gegaan is.

Kolonel Vassos heeft een proclamatie aan het volk van Kreta uitgevaardigd en vraagt, dat de bevolking van Kanea haar wil zal kenbaar maken.

ADVERTENTIEN.

DANKBETUIGING.

Aan allen, die mij op de eene of andere wijze eenig blijk van belangstelling betoond hebben bij gelegenheid, dat mij het brevet van het Eereteeken voor 50 jarigen dienst bij de dd. Stedelijke Schutterij uitgereikt werd, breng ik hierbij mijn innigen dank.

J. F. K. VAN EPS,

Kapitein-adjudant bij voornoemd korps.

Curaçao, 17 Maart 1897.

AVISO

Gran Agencia Funeraria

Los infrascritos tienen el honor de participar al público en general, que han establecido en esta una Agencia Funeraria, la cual quedará abierta el lunes próximo 14 del corriente á las 7 p. m., y se comprometen en ofrecer de venta los siguientes:

Urnas de lujo, 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamanos y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de pino forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei, forma de pescado.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.

vier bossen stroo om op te slapen.

id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamano y flecos, forma especial.

Urnas de medio lujo, 2ª clase, estilo caraqueño, negras, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, imitacion de caoba, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, forradas en pana y tussah negra, forma especial.

Urnas 3ª clase, estilo curazoleño, negras.
id. id. estilo curazoleño, forradas en pana y tussah negra.

Urnas 4ª clase, estilo curazoleño, forma antigua, con agarraderas de hierro.

Urnas para párvulos, diferentes tamaños, precios según tamaño.

COCHES FÚNEBRES

Coche fúnebre, 1ª clase, de lujo, con 2 caballos (pareja americana).
id. id. 2ª clase, de medio lujo, con dos caballos (pareja criolla).
id. id. 3ª clase, con 1 mula.
id. id. 4ª „ „ 1 mula.

Candelabros dorados, de lujo, de 20 velas de esperma, carpeta y sillas redondas, de lujo con flecos para alquiler.
id. dorados, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta.
id. de madera negra, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta, gratis.

Por más informes ocúrrase á la Agencia,

Curazao 12 de Diciembre 1896.

J. R. WELHOUS & Cº.

En la Agencia hay de venta un elegante surtido de todas clases de agarraderas y planchas de nicle para urnas.

Nota.—La Agencia estará abierta desde las 8 a. m. hasta 8 p. m. todos los días, con excepción de los domingos y días feriados.—Los empresarios invitan amistosamente al público venir á visitar la Agencia.

Sitio en Pietermaai al pié del cerro "Altena."

Botica Central DE LANNOY & Cº

CURAZAO—OTRABANDA

CALLE ANCHA Nº 160

TELÉFONO Nº. 107

En este nuevo establecimiento encontrarán nuestros favorecedores toda clase de drogas y sustancias medicinales de las más modernas: así también perfumes de varias fábricas, anteojos, tabacos, agua de soda, etc. Trato fino y esmerado.

ATENCION

Jarabe Curativo de la Madre Seigel, A. J. White, Limited London
Cerveza blanca, marca Bass } embotelladas por M. B. Foster & Sons Limited. London.
" negra " Guiness }
Tabaco de Royal Cigar Manuf. "Insulinde" Arnhem.
Cerveza blanca Sparkling T. P. Griffin & Cº London.
" Prime Lager Bier } St. Pauli Brauerei Bremen.
" Prime Pilsener Bier }

Unico Agente en Curaçao,
CHERIE NAAR.
Otrabanda.

M. B. GORSIRA & Cº

— HEERENSTRAAT —

tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancías renovado por todos los vapores.

Novedades,

Artículos de fantasía,

etc., etc., etc.,

MÁQUINAS DE COSER DE SINGER LEGÍTIMAS.

PRECIOS DE REALIZACION.

TOSES Y CATARROS.

Como curativo de la Tos y del Catarro no tiene igual la Emulsión de Scott. Hay gran diferencia entre "detener" ó "aliviar" y *curar radicalmente* un catarro ó tos. No puede haber curación real sin hacer desaparecer la causa de la enfermedad. La Emulsión de Scott devuelve al sistema robustez y fuerzas haciendo que no esté tan expuesto á estas enfermedades. El principio de la Tísis es á menudo un catarro ó tos. Como la

Emulsión de Scott

Marca de Fábrica.

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa cura tan efectivamente la tos y el catarro, se la considera muy necesaria medicina de familia que es prudente conservar en la casa contra tan frecuentes afecciones. Es agradable al paladar. Los niños la toman con verdadero placer y los transforma de raquíticos y endebles á fuertes y rollizos, blindandolos, por decirlo así, contra las Toses y Catarros y otras enfermedades. Pruébese. No hay nada mejor para curar la Anemia.

De venta en las Boticas. Rechácense las imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

ODOL

*Odol is het eerste en **eenigste** antiseptisch Tand- en Mondreinigingsmiddel, hetwelk in de holle kiezen en in de slijmvliezen van het tandvleesch doordringt, deze in zekeren zin verzadigt en zoo __urenlang__ in den mond nawerkt.*

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1897	Philadelphia		Caracas		Venezuela		Philadelph		Caracas		Venezuela	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	24	Maart	6	Maart	16	Maart	21	April	3	April	13
Komt aan te CURAÇAO	Maart	3	„	12	„	22	„	31	„	9	„	19
Vertrekt van „	„	3	„	13	„	23	..	31	„	10	„	20
Komt aan te PTO. CABELLO	„	4	„	14	„	24	April	1	„	11	„	21
Vertrekt van „	„	5	„	15	„	25	„	2	„	12	„	22
Komt aan te LA GUAYRA..	„	6	„	16	„	26	„	3	„	13	„	23
Vertrekt van „ ..	„	9	„	19	„	29	„	6	„	15	„	28
Komt aan te PTO. CABELLO	„	10	„	20	„	30	„	7	„	16	„	29
Vertrekt van „	„	10	„	20	„	30	„	7	„	17	„	29
Komt aan te CURAÇAO	„	11	„	21	„	31	„	8	„	18	„	30
Vertrekt van „	„	11	„	22	„	31	„	9	„	19	Mei	1
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	12	„	23	April	1	„	10	„	20	„	2
Komt an te NEW-YORK....	„	18	„	29	„	7	„	16	„	26	„	8

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van CURAÇAO....	Maart	3	Maart	13	Maart	23	Maart	31	April	10	April	20
Komt aan te MARACAIBO....	„	4	„	14	„	24	April	1	„	11	„	21
Vertrekt van "	„	9	„	19	„	28	„	6	„	15	„	28
Komt aan te CURAÇAO......	„	10	„	20	„	29	„	7	„	16	„	29

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.